

overhovedet paakaldte en Dagsordensafgørelse, hvorimod vi ansaa Lovforslagsform for at være den rigtigste. Dagsordenen maatte jo dog i alle Tilfælde, hvis den skulde føres ud i Livet, medføre Lovforslag bagefter.

Dernæst siger den ærede Ordfører til mig, at det radikale Venstre staar som Talsmand for Forringelse af den sociale Lovgivning. Jeg bestrider paa det bestemteste denne Udtalelse. Der kan i givne Situationer være Grunde til, naar Forholdene har forandret sig, da ogsaa at ændre Bestemmelser vedrørende den sociale Lovgivning; en vis Afpassning efter Møntforholdene er fornøden. Men vi har under hele Forhandlingen om dette Spørgsmaal bestræbt os for at tilrettelægge det saaledes, at der ikke skulde komme nogen Forringelse af den sociale Lovgivning ud deraf, og jeg føler mig i dette Øjeblik overbevist om, at hvis Socialdemokratiet i Stedet for at tage en Protestpolitik op over hele Linien i disse Spørgsmaal havde fulgt den Vej sammen med os at arbejde for Forslagenes Ændring paa en tilfredsstillende Maade, vilde det have været mangefold vanskeligere for Flertallet i dette Ting at føre denne Lovgivning igennem nu.

At de Forslag, vi har stillet, ikke kan være saa helt utilfredsstillende, forekommer det mig, vi har et Vidnesbyrd om, idet Socialdemokratiet har stemt for den store Gruppe af disse Forslag, naar de forelaa som Ændringsforslag her i Salen. Dertil kan jeg endelig føje dette, at i alle de Tilfælde, hvor Flertallet her i Tinget har ønsket at gennemføre afgørende Forringelser i vor sociale Lovgivning, er radikale og socialdemokratiske Stemmer blevet afgivet sammen.

Det er ikke os, der i saa Henseende har begyndt en ny Politik. Men medens Socialdemokratiet i Aartier i Danmark har ført en Politik, der gik ud paa gennem Forhandling med de andre Partier at opnaa de bedst mulige Resultater paa den sociale Lovgivnings Omraade, har man i denne Vinter under Forhandlingen stillet sig med Armene over Kors og indskrænket sig til en Protestpolitik, der lettede Vejen for de andre og blotstillede mange af dem, hvis Interesser man skulde have varetaget.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Med Hensyn til Dagsordenen forleden skal jeg tilføje, hvad jeg alt

har sagt, at det ærede Medlem hverken offentligt eller privat vilde sige mig, hvad der var den rigtige Form, og jeg kunde derfor ikke stille ham en Dagsorden i den rigtige Form. Det ærede Medlem havde fuld Frihed til selv at stille en Dagsorden eller til at oplyse, hvorledes Formen skulde være, for at han kunde stemme for den, men noget saadant afholdt det ærede Medlem sig fra, og det forekommer mig at være ret langt fra, hvad jeg er vant til at høre fra det ærede Medlem, naar han i Dag vil forsøge sig, som han her gør det.

Det ærede Medlem bestred dernæst, at de Radikale har villet en Forringelse af den sociale Lovgivning, hvorefter det ærede Medlem i sine følgende Bemærkninger fuldkommen bekræftede, at de Radikale har deltaget deri og har ønsket det. Vi har ikke ønsket nogen Nedsættelse af de sociale Love. Vi har ønsket, som jeg sagde forleden Dag, at have rene Hænder i denne Sag, og derfor har vi ikke villet indlade os paa de Eksperimenter, som det radikale Venstre for sin Del har fundet paakrævet. Vi har ment, at en Nedsættelse af en Enkes Erstatning, naar Forsørgeren dræbtes under Udførelsen af sit Arbejde, med 4 860 Kr. var en Forbrydelse, og derfor har vi stemt derimod; det radikale Venstre har stemt derfor.

Det ærede Medlem siger, at vi har forandret Taktik: vi, der i en Menneskealder, eller hvor meget det var, har tilstræbt den bedst mulige sociale Lovgivning, har nu stillet os udenfor denne Forhandling. Ja, det er rigtigt, at vi denne Gang har stillet os udenfor Forhandlingen, for saa vidt da. Naar vi tidligere har stræbt efter den bedst mulige sociale Lovgivning, var det jo Forbedringer, vi stræbte efter. Forringelser kan vi ikke anse for Forbedringer, og naar derfor flere Parter var enige om, at der skulde en større eller mindre Forringelse til, var det udelukket at faa noget heldigt Resultat ved vor Medvirkning, idet vi mente, der ikke skulde nogen anden Forringelse af den sociale Lovgivning end den, der var fastslaaet som berettiget i Kraft af Pristallets Op- eller Nedgang, saaledes som det jo er indføjjet i nogle af vore sociale Love.

Det ærede Medlem og hans Parti har, som jeg gentagende har sagt, stillet sig paa et Standpunkt, der afviger fra, hvad det radikale Venstre, saa længe det har bestaaet, har medvirket til. Det ærede Medlem brugte selv det Udtryk forleden Dag, at det var et Brud paa en 30 Aars